

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Consiliu a drepturilor procedurale ale reclamantei, în special a dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă, prin, *inter alia*, faptul că nu a furnizat reclamantei elementele de probă pe baza cărora a fost menținută desemnarea sa înainte de adoptarea Deciziei de punere în aplicare 2014/862/PESC și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1275/2014, și prin faptul că nu a indicat o motivare corespunzătoare.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că desemnarea reclamantei încalcă în orice caz drepturile fundamentale ale acesteia și principiul proporționalității.

⁽¹⁾ Decizia de punere în aplicare 2014/862/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2014 de punere în aplicare a Deciziei 2010/788/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Republicii Democratice Congo (JO L 346, p.36)

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1275/2014 al Consiliului din 1 decembrie 2014 privind punerea în aplicare a articolului 9 alineatele (1) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 1183/2005 de instituire a anumitor măsuri speciale împotriva persoanelor ale căror acțiuni încalcă embargoul asupra armelor impus Republicii Democratice Congo (JO L 346, p.3)

Acțiune introdusă la 2 martie 2015 – Republica Elenă/Comisia

(Cauza T-112/15)

(2015/C 171/32)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentanți: I.-K. Chalkias, G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou și A.-E. Vasilopoulou)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei de punere în aplicare a Comisiei de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) [notificată cu numărul C (2014) 10135] (JO L 369, p. 71), în măsura în care sunt excluse de la finanțarea de către Uniunea Europeană cheltuieli efectuate în sectorul ajutoarelor pe suprafață în anul de cerere 2008 și care reprezintă: a) 10 % din suma totală a cheltuielilor efectuate pentru ajutorul pentru pășuni; b) 5 % din suma totală a cheltuielilor efectuate pentru ajutoarele suplimentare cuplate și c) 5 % din suma totală a cheltuielilor efectuate în sectorul dezvoltării rurale.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. În ceea ce privește rectificarea de 10 % impusă pentru zonele de pășuni:
 - prin primul motiv de anulare se invocă faptul că articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 796/2004 ⁽¹⁾ al Comisiei din 21 aprilie 2004 a fost interpretat și aplicat în mod eronat în legătură cu definiția pășunilor, precum și motivarea insuficientă și încălcarea principiului proporționalității.
2. În ceea ce privește rectificările de 5 % impuse pentru ajutoarele suplimentare cuplate pe suprafață și pentru măsurile de dezvoltare rurală:

- prin al doilea motiv de anulare se susține că rectificarea financiară de 5 % pentru ajutoarele suplimentare cuplate pe suprafață a fost impusă ca urmare a unei erori de fapt, cu o motivare insuficientă și cu încălcarea principiului proporționalității;
- prin al treilea motiv de anulare reclamanta arată că rectificarea financiară de 5 % prevăzută pentru ajutoarele din al doilea pilon a fost impusă nejustificat și că, în orice caz, aprecierea efectuată de Comisie în această privință este afectată de o eroare de fapt și este vădit disproporționată în raport cu riscul estimat în concluziile sale pe fond legate de al doilea pilon. Mai concret, în ceea ce privește măsura 214 din Programul de Dezvoltare Rurală, se susține că rectificarea impusă este în parte cea de a doua consecutivă pentru același obiect, motiv pentru care este nelegitimă și trebuie declarată nulă.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 796/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a eco-condiționării, a modulării și a sistemului integrat de gestionare și control, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori (JO L 141, p. 18, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 210).

Acțiune introdusă la 4 martie 2015 – Estonia/Comisia

(Cauza T-117/15)

(2015/C 171/33)

Limba de procedură: estona

Părțile

Reclamantă: Republica Estonia (reprezentant: Kristi Kraavi-Käerdi, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei cuprinse în scrisoarea Comisiei Europene din 22 decembrie 2014 (Ares(2014)4324235) prin care s-a refuzat modificarea Deciziei 2006/776/CE privind sumele de achitat pentru cantitățile excedentare de zahăr neeliminate (¹);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, prin care se susține că decizia atacată este contrară dispozițiilor coroborate ale anexei IV punctul 4 alineatul (2) și ale articolului 58 din Actul de aderare (²)
 - Potrivit reclamantei, rezultă cu claritate din Hotărârea Curții din 12 iulie 2012, Pimix (C-146/11, Rep., EU: C:2012:450) că decizia 2006/776 a Comisiei este, de la adoptare, contrară dispozițiilor citate în Actul de aderare și că Comisia ar fi trebuit să o modifice. Dat fiind că, prin decizia atacată, Comisia a refuzat să modifice Decizia 2006/776, decizia atacată este de asemenea contrară dispozițiilor citate ale Actului de aderare.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări
 - Potrivit reclamantei, în temeiul principiului bunei administrări, Comisia este ținută să aplice actele juridice în conformitate cu interpretarea dată de Curte. Întrucât Comisia nu a armonizat Decizia 2006/776 cu dreptul Uniunii, astfel cum rezultă din Hotărârile Tribunalului Republica Cehă/Comisia (T-248/07, Rep., EU:T:2012:170) și Lituania/Comisia (T-262/07, Rep., EU:T:2012:171) și din Hotărârea Curții Pimix (C-146/11, EU:C:2012:450), aceasta a încălcat principiul bunei administrări.